

N:o 53.

Ank. till Riksd. kansli den 4 april 1895, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran dels om åtgärder för särskiljande af de öfverfältläkaren nu tillhörande åligganden, dels ock om framläggande af förslag till ändring af allmänna garnisonssjukhusets organisationsförhållanden.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 56) har herr *O. Jonsson* anført, att enligt nuvarande bestämmelser öfverfältläkaren vid armén och Stockholms garnison vore ledamot af medicinalstyrelsen, hvarjemte han tillika under en längre följd af år varit föreståndare för och lärare vid den s. k. militärläkarekursen. De åligganden, som sålunda tillkomme honom, vore mycket omfattande och innefattade en förening af tjänster, som enligt motionärens förmenande icke kunde betraktas såsom ändamålsenlig. Att på samma gång hafva säte och stämma i medicinalstyrelsen, i viss mån utöfva ett chefskap öfver fältläkarecorpsen, vara chefs-läkare vid Allmänna garnisonssjukhuset och öfverfältläkare vid Stockholms garnison, vara föreståndare för militärläkarekursen och vid densamma bestrida undervisning innebure ett sammanförande af befattningar, hvilka borde kunna i ej oväsentlig mån särskiljas.

Bih. till Riksd. Prot. 1895. 4 Saml. 1 Afd. 37 Häft. (N:o 53.)

Oafsedt den sammanslagning af tjenester, som i detta afseende förefunnes, och de aflöningsförmåner i kontant och natura, som hopats på en hand, kunde det väl svårigen vara en ändamålsenlig organisation, att ett militärsjukhus i hufvudstaden vore omedelbart underställt arméns öfverfältläkare. Icke heller syntes det motionären vara lämpligt, att arméns öfverfältläkare samtidigt vore öfverläkare vid Stockholms garnison.

Om denna senare anordning möjligen kunnat vara af behovet påkallad, då infanteriet och kavalleriet i hufvudstaden ej räknats till något militärdistrikt, syntes den ej stå i öfverensstämmelse med den nuvarande arméorganisationen. Enligt denna hörde nemligen trupperna i Stockholm till en viss arméfördelning, i hvars stab bland annat befunde sig en fördelningsläkare.

Hvad åter chefsplatsen vid allmänna garnisonssjukhuset anginge, ansåge motionären detta senare böra underställas den i hufvudstaden förlagda trängbataljonen, som hade 1 regementsläkare och 2 bataljonsläkare. Skälen härtill vore tvenne: dels att befria öfverläkaren från befattningen med nämnda sjukhus, dels att främja sjukvårdsutbildningen vid trängbataljonen. Vid denna utbildades det ena kompaniet, sjukvårdskompaniet, till sjukvårdsmanskap och sjukvaktare m. m. Det låge då i sakens natur, att denna utbildning vunne på en sådan anordning, då det sjukhus, hvarest utbildningen skulle ega rum, blefve underställt den läkare, som bure ansvaret för nämnda sjukvårdskompanis fackliga utbildning. I samma mån som förhållandena i förevarande afseende blefve fördelaktigare för utbildningen af meranämnda sjukvårdskompani, skulle de säkerligen äfven blifva det för de elever, som beordrades ur den öfriga armén till allmänna garnisonssjukhuset för att utbildas till sjukvårdssoldater.

Med en förändrad organisation af allmänna garnisonssjukhuset borde det, enligt motionärens mening, äfven blifva möjligt att minska dertill utgående kostnader.

På grund af hvad sålunda anförts har motionären hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det tacktes Kongl. Maj:t taga under ompröfning, huru vida icke åtgärder borde vidtagas i det syfte, som här ofvan framstälts, samt till Riksdagen framkomma med förslag till ändring af allmänna garnisonssjukhusets organisationsförhållanden.

Med anledning af hvad i motionen anförts i fråga om de olika befattningar, som bestridas af den nuvarande öfverfältläkaren, får utskottet meddela, att enligt gällande stater denne embetsman uppbar såsom

ledamot i medicinalstyrelsen 7,000 kronor, deraf 600 kronor i ålders-tillägg, såsom öfverfältläkare 3,000 kronor jemte bostad, ved och ljus samt såsom lärare vid militärläkarekursen 1,000 kronor, att chefskapet öfver fältläkarecorpsen utöfvas af medicinalstyrelsen, att öfverfältläkaren såsom chefs-läkare vid allmänna garnisonssjukhuset skall utan ersättning bestrida göromålen såsom direktor för undervisningen vid militärläkarekursen derstädes samt att bemålde chefs-läkare, sedan lifgardesbrigaden numera öfvergått till fjerde arméfördelningen, icke eger någon befattning med Stockholms garnisons truppförband.

Hvad beträffar det af motionären nu väckta förslag, instämmer utskottet i den mening, att en omorganisation bör vidtagas i afseende å garnisonssjukhuset, hvilket för närvarande torde förvaltas efter föråldrade och mindre lämpliga bestämmelser; och synes dervid böra tagas i betraktande, huru vida ej, på sätt motionären antydt, denna för armén afsedda sjukhusinrättning lämpligen borde ställas under förvaltning af svea trängbataljon, hvilken, förlagd i sjukhusets närhet, i sig inrymmer ett sjukvårdskompani.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder för en omorganisation af allmänna garnisonssjukhuset och dervid taga under öfvervägande, huru vida ej detta sjukhus' förvaltning lämpligen må förläggas under svea trängbataljon, samt derefter till Riksdagen inkomma med det förslag, som må af förhållandena föranledas.

Stockholm den 4 april 1895.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.